

Ike Baker
PRZEDMOWA IVO DOMINGUEZ JR.

KSIEGA MAGII ETERYCZNEJ

Jak w prosty sposób
przemienić energię w zdrowie,
siłę i spełnienie

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

 Talizman.pl
SKLEP EZOTERYCZNY

KSIEGA
MAGII
ETERYCZNEJ

Rekomendacje dla *Księgi magii eterycznej*

Skrupulatnie przebadany system praktyk magicznych prezentowany przez Bakera opiera się na starożytnej mądrości, łącząc zasady tradycji hermetycznej, kabalistycznej, wedyjskiej oraz taoistycznej. Ten podręcznik może stać się nieodzowny w twojej praktyce... Wspaniała, kompleksowa monografia, której nie sposób nie docenić.

– **BENBELL WEN**, autorka książek *The Tao of Craft*
oraz *I Ching, The Oracle*

Skupiony na pracy z energią, osobistej transformacji oraz wymaganej higienie duchowej, podręcznik ten dostarcza zarówno istotnej perspektywy jak też bogactwa praktycznych ćwiczeń służących doskonaleniu i rozwijaniu własnej praktyki. To odświeżająca, ożywcza i długo wyczekiwana pozycja na rynku!

– **DAVID RANKINE**, badacz ezoteryczny, mag
i autor wielu książek, w tym *A Cunning Man's Grimoire*

Księga magii eterycznej w szerokim zakresie przygląda się różnym tradycjom ezoterycznym, aby sformułować jasną i praktyczną definicję energii magicznej. Znaczenie tego opracowania jest kluczowe, ponieważ wiele metod alchemicznych zostało obudowane bardzo skomplikowanym żargonem, przez co wydają się być niedostępne i tajemnicze. Baker umieszcza te koncepcje energii w kontekście zachodniej alchemii, które są jednoznaczne i zrozumiałe.

– **NICK FARRELL**, autor książki *Helios Unbound*

Księga magii eterycznej stanowi dogłębną analizę zachodnich tradycji ezoterycznych, oferując czytelnikowi kompleksowe ramy do pracy z subtelnyimi energiami. Publikacja dokładnie opisuje szerokie spektrum technik i praktyk wywodzących się zarówno z historycznych jak i współczesnych źródeł w ramach zachodnich tradycji ezoterycznych.

– **MAT AURYN**, autor książek *Psychic Witch*,
Mastering Magick oraz *The Psychic Art of Tarot*

Czerpiąc z najstarszych, zachowanych źródeł tekstowych oraz popularnych współczesnych systemów ceremonialnych, *Księga magii eterycznej* stanowi znacznie bardziej spójny i praktyczny system tego, co starożytni i renesansowi magowie uważali za kwintesencję teurgii, nazywaną *photagogią* – „przywołaniem światła”.

– **JAIME PAUL LAMB**, autor książki *The Astrological Goetia*

Baker pisze w sposób jasny i przystępny. Przedstawia zwięzłe podsumowanie struktur leżących u podstaw systemów magicznych tak Wschodu, jak i Zachodu oraz porównuje je ze sobą. Pomaga czytelnikowi odkryć sposób rozwijania, wzmacniania i kontrolowania magicznych zmysłów, niezbędnych do wykorzystania eterycznej magii w dynamicznej praktyce.

– **ISIDORA FORREST**, starszy adept hermetyzmu
i autorka książki *Isis Magic*

Baker wyjaśnia formę i funkcję subtelnej energii oraz przedstawia przystępne ćwiczenia, które ułatwiają pracę z energią eteryczną. Będąca kompleksowym połączeniem teorii z praktyką, *Księga magii eterycznej* to wartościowa pozycja w bibliotece każdego praktyka magii.

– **SOROR VELHANES**, autorka książki *The Planetary Magic Workbook*

Mistrzowska synteza wschodnich i zachodnich tradycji ezoterycznych. Baker osiągnął tutaj coś naprawdę niezwykłego... Wyjątkowa struktura tej książki i przejrzyste podejście instruktażowe sprawiają, że nawet złożone zagadnienia związane z energią stają się przystępne dla początkujących, a jednocześnie oferują wiele szczegółowych informacji dla zaawansowanych praktyków. Ta publikacja stanowi ogromny wkład w nowoczesną praktykę magiczną.

– **FRATER O. D.**, twórca kanału YouTube *On The Mysteries* oraz *Magick Circles*

Ike Baker

PRZEDMOWA IVO DOMINGUEZ JR

KSIEGA MAGII ETERYCZNEJ

Jak w prosty sposób
przemienić energię w zdrowie,
siłę i spełnienie

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Irena Kloskowska
SKŁAD: Krzysztof Remiszewski
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Remiszewski
TŁUMACZENIE: P. Leonczuk

Wydanie I
Białystok 2026
ISBN 978-83-8301-974-1

Tytuł oryginału: *Ætheric Magic: A Complete System of Elemental, Celestial & Alchemical Magic*

Translated from
Ætheric Magic: A Complete System of Elemental, Celestial & Alchemical Magic
Copyright © 2025 Ike Baker
Published by Llewellyn Publications
Woodbury, MN 55125 USA
www.llewellyn.com

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2025
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Książka ta zawiera informacje dotyczące zdrowia. Wydawca dołożył wszelkich starań, aby były one pełne, rzetelne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w momencie publikacji. Tym niemniej nie powinny one zastępować porady lekarza lub dietetyka, ani też być traktowane jako konsultacja medyczna lub inna. Jeśli podejrzewasz u siebie problemy zdrowotne lub wiesz o nich, powinieneś koniecznie skonsultować się z lekarzem, zanim samodzielnie rozpoczniesz jakiegokolwiek program poprawy zdrowia. Wydawca ani Autor nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek negatywny skutek dla zdrowia, mogące wystąpić w wyniku stosowania zaprezentowanych w książce metod.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

*Książka ta jest dedykowana
Hermesowi Merkuriuszowi
i Uniwersalnej Merkurius*

SPIS TREŚCI

<i>Lista ćwiczeń</i>	12
<i>Przedmowa Ivo Domingueza Jr.</i>	15
<i>Wstęp</i>	17
Rozdział 1. Wykorzystanie Ka	25
Rozdział 2. Sztuka alchemii	43
Rozdział 3. Spiritus Animatus	59
Rozdział 4. Mapowanie mikrokosmosu	69
Rozdział 5. Elementarna jaźń	85
Rozdział 6. Przebudzenie eteru	97
Rozdział 7. Dźwięk, kolor i temperatura	151
Rozdział 8. Wstępne techniki magii eterycznej	165
Rozdział 9. Techniki rozszerzone	183
Rozdział 10. Techniki stosowane	211
Rozdział 11. Rozwój praktyki	239
<i>Zakończenie</i>	259
<i>Dodatek A: Wykaz pozycji ciała</i>	261
<i>Dodatek B: Tabele symboli</i>	265
<i>Słownik terminów</i>	271
<i>Bibliografia</i>	278
<i>Podziękowania</i>	280
<i>O Autorze</i>	281

LISTA ĆWICZEŃ

Rozdział 6

Wpatrywanie się w niebo	102
Widzenie wewnętrzne	104
Widzenie wewnętrzne – wariant	106
Widzenie wewnętrzne – wariant zaawansowany	107
Widzenie innych	108
Odczuwanie eteru	110
Odczuwanie kształtów	111
Odczuwanie kształtów – wariant	112
Zaawansowane odczuwanie energii	113
Skanowanie sfery doznań	115
Oddychanie mocą	120
Oddychanie eterem	122
Przygotowanie pozycji środkowego filaru	125
Zjednoczenie góry i dołu	127
Zjednoczenie góry i dołu – wariant	130
Destylacja trzech ośrodków	131
Kontrolowanie sfery doznań	134
Alembik	135
Harmonizacja żywiołów	137
Obwody żywiołów	140
Cyrkulacja alchemiczna	142
<i>Orbita makrokosmiczna</i>	143

<i>Orbita mikrokosmiczna</i>	143
<i>Wir</i>	144
Piorun i wąż	144
Ładowanie punktów i ośrodków	148

Rozdział 7

Udźwiękowanie ośrodków	154
<i>Ośrodki mocy Tria Prima</i>	154
<i>Sfery środkowego filaru</i>	156
Uniwersalny głos	158
Symfonia sygnatur	162

Rozdział 8

Projekcja	168
Aktywacja sfer	172
Inwokacja	176
Ewokacja	178

Rozdział 9

Tworzenie pentagramu przywołania i wypędzenia	185
Krzyż kabalistyczny	187
Calix	192
Tworzenie bram – rytuał ochronny	194
Egzorcyzm wody	200
Związanie	203
Konsekracja	205
Technika talizmanu ciała	208

Rozdział 10

Nakładanie rąk	212
Fontanna korony	217
Osobista ochrona eteryczna	219
Wejście w zaświaty (pathworking)	223
Tworzenie kart do scryngu	230
Wkroczenie w bramę astralną	231
Otwarcie trzeciego oka	234

Rozdział 11

Rytualna kąpiel	251
Rytuał wenusjańskiego talizmanu	252

PRZEDMOWA

Ike'a Bakera po raz pierwszy spotkałem, kiedy zostałem zaproszony do jego podcastu ARCANVM. Występowałem w takich audycjach już wcześniej i przekonałem się, że niewielu prowadzących potrafi właściwie wyeksponować centralny temat rozmowy i zgłębić powiązania z pokrewnymi zagadnieniami. Ike wiedział jak podejść do tematu i jak poprowadzić rozmowę w sposób, który będzie produktywny i interesujący zarazem. Później spotkaliśmy się jeszcze na jednej z konferencji i jego entuzjazm oraz skupienie na gromadzeniu wiedzy i dzielenia się nią były prawdziwie odświeżające. Obserwując go na przestrzeni lat zauważyłem, jak coraz odważniej eksploruje społeczności i systemy duchowe spoza swego pierwotnego obszaru zainteresowań. Wiedziałem, że to tylko kwestia czasu, aż zacznie pisać.

Na rynku niewiele jest książek, które w jasny i przystępny sposób opisują metody i rytuały pracy z energią, a zwłaszcza takich, które spójnie łączą różne techniki tej pracy. Materiał zawarty w *Księdze magii eterycznej* Ike'a Bakera ma swoje korzenie w zachodniej magii ceremonialnej, ale też alchemii i innych duchowych ścieżkach, co sprawia, że autor mógł czerpać z szerokiego spektrum źródeł kulturowych i okresów historycznych. Czasami połączenie tak wielu systemów przynosi w efekcie kompilację niezgrabną i o ograniczonej przydatności, jednak w tym przypadku tak nie jest. Cały zawarty w tej książce materiał przenika jedna koncepcja, która porządkuje i nadaje użyteczność różnym praktykom mającym cechy wspólne. Być może niektórzy potencjalni czytelnicy tej publikacji zadadzą sobie pytanie, czy ta lektura wymaga dogłębnej znajomości zachodniej ezoteryki – otóż nie. Jako ktoś, kto od dawna zajmuje się wiedźmiarstwem i posiada duże doświadczenie w tej materii mogę potwierdzić, że temat ten jest tu podany w bardzo

przystępny sposób. Jeśli jesteś osadzony w tradycji pogańskiej, wicca czy politeistycznej lub angażujesz się w inną tego typu praktykę myślę, że ta książka może stanowić wyjątkowe i wartościowe źródło, które możesz zaadaptować do własnych potrzeb.

Ike jest adeptem kilku zachodnich tradycji ezoterycznych oraz masonem. Od niemal 20 lat zgłębia dziedzinę ezoteryki i czerpie wiedzę od wielu różnych nauczycieli. Jego zainteresowania wykraczają poza sferę czysto intelektualną: wykorzystuje on zdobytą wiedzę również do osobistego rozwoju i wzmocnienia swego dobrostanu. Duża część jego pracy skupia się na budowaniu mostów pomiędzy praktykami, uczonymi i członkami uduchowionych społeczności w celu dostosowania najlepszych metod z przeszłości do obecnych czasów wielkiej zmiany. Mam nadzieję, że ta publikacja otworzy drogę zarówno nowicuszom jak i tym, którzy stracili wiarę w możliwość odkrycia nowych powiązań pomiędzy różnymi systemami magii.

Polecam czytać tę książkę bez pośpiechu, tak, by jak najlepiej wykorzystać zawartą w niej wiedzę. Podczas lektury zatrzymuj się nad fragmentami, które przykują twoją uwagę i pomyśl o tym, w jaki sposób ich treść odnosi się do twojej praktyki, paradygmatów i przekonań. Po przeczytaniu każdego rozdziału podsumuj swoje spostrzeżenia i jeśli masz na to ochotę, wynotuj najbardziej istotne wnioski. Przyjrzyj się uważnie każdemu ćwiczeniu, metodzie czy rytuałowi opisanym w tej książce i postaraj się zrozumieć ich działanie, zanim je zastosujesz. Pod koniec lektury możesz spróbować opracować własny rytuał wykorzystujący niektóre opisane tu techniki, dopasowując go do wybranego przez siebie systemu. Tego typu książki przeznaczone są do pracy z ich treścią i uważam że niniejsza publikacja ma bardzo wiele do zaoferowania tym, którzy zechcą podjąć tę pracę.

– Ivo Dominguez Jr., autor książki
Practical Astrology for Witches and Pagans

WSTĘP

We wschodnich szkołach ezoterycznych istnieje dobrze rozwinięta, zarówno w formie tekstowej jak i praktycznej, tradycja teorii energii i jej kultywowania. Tego samego nie można jednak powiedzieć o tradycjach zachodniego ezoteryzmu. Niektórzy twierdzą, że taki system istnieje w ramach zachodniego paradygmatu magicznego. Jednak jest on bardzo niejasny i praktycznie nieistniejący w kanonach tekstowych, które nie ujawniają zbyt wiele na temat jego działania czy tego, jak można go rozwijać w kontekście zachodnich tradycji magicznych. Mówi się, że zachodni system magicznej energetyki jest tak bardzo niedostępny, aby potężne sekrety, które w sobie kryje, nie stały się narzędziem potencjalnych nadużyć. Obecnie jesteśmy świadkami bezprecedensowego wzrostu zainteresowania ceremonialną magią, metodami uzdrawiania energetycznego oraz okultyzmem. Jeżeli rzeczywiście ta magia przeniknęła już do mainstreamu, dlaczego by nie podjąć działań, które będą sprzyjały dogłębnemu i praktycznemu zrozumieniu najbardziej podstawowych i kluczowych technik oraz mechanizmów magii? Stworzenie systemu umożliwiającego powszechny dostęp do tej siły oraz jej wykorzystanie jest moim osobistym projektem, nad którym pracuję od ponad dekady.

W tej publikacji szeroko opisuję i wyjaśniam to, czym dokładnie jest ezoteryczna energia i w jaki sposób możemy z niej korzystać. Przeanalizujemy jej historię w kontekście ezoterycznych szkół filozoficznych zarówno Wschodu jak i Zachodu oraz opracujemy dobrze rozwinięty model teoretyczny, który pomoże nam w bezpiecznym obcowaniu z tą energią. Wreszcie zaczniemy z nią pracować, na wielu poziomach. Dlatego pierwszym pytaniem, na które powinniśmy sobie odpowiedzieć jest...

CZYM JEST ENERGIA?

Energia została zdefiniowana jako zdolność do wykonania danej pracy. Taka definicja mówi nam nieco o samej naturze energii, ale nie precyzuje czym dokładnie jest. Einstein w swoim słynnym równaniu związanym z teorią względności ($E=mc^2$) zrównał energię z masą, przedstawiając jednocześnie istotną koncepcję, która mówi o tym, że energia jest wibracją – ruchem – a każdy ruch wymaga czegoś, co może zostać poruszone. Przykładem może być tutaj energia kaloryczna lub cieplna, która zwiększa prędkość poruszania się cząsteczek i generuje to, czego doświadczamy jako uczucie gorąca. W rzeczywistości nie możemy dokładnie zdefiniować energii jako substancji, chociaż rozumiemy, że nie może być ona zniszczona, a jedynie przekształcona, o czym mówi nam pierwsze prawo termodynamiki i zasada zachowania energii. Na potrzeby niniejszej publikacji energię określimy jako *podstawową jednostkę połączenia siły i formy*. W takim rozumieniu energia jest bardziej zjawiskiem niż substancją, ale jednocześnie wykorzystuje materię, wprawiając ją w ruch. W przypadku energii potencjalnej, zjawisko to wymaga nagromadzenia i zmagazynowania potencjału. Przez długie lata istniała teoria wysuwana przez różnych naukowców, w tym jej twórcę Heinricha Hertza (1857–1894) czy Nikołę Teslę (1856–1943), która tłumaczyła działanie różnych form energii (np. elektryczności, światła, dźwięku, itp.). Teoria ta mówiła o sile przenikającej wszelką substancję i materię, która umożliwia istnienie tych wszystkich energetycznych zjawisk. Siła ta nosiła nazwę *eter*.

ETER

I tak dochodzimy do kolejnego pytania: „Czym jest eter?”. Platon niejako przewidując powstanie tej naukowej koncepcji, w swoim

dialogu filozoficznym *Kratylos* napisał: „[Powietrze] to dlatego «Aêr» nazywa się, że «aírei» (unosi) to co spoczywa w ziemi. A może dlatego, że «aèi rheî» (zawsze płynie), albo że powiew wiatru powstaje z jego ruchu?... Eter (aithér) rozumiem tak, że «aèi theî perì tòn aéra rhêôn» (stałe przemieszcza się wokół powietrza płynąc) – zasługiwałby więc na nazwę «aeitheér» (stałe przemieszczający się)”¹.

Substancja eteru była również rozpoznawana w jogistycznych tradycjach starożytnych Indii, gdzie nazywano ją *akasza*. Akasza była rozumiana jako substancja ułatwiająca wyrażanie różnych *tat-tva*, czyli żywiołów. Rama Prasad w swoim klasycznym dziele *Subtelne siły natury* będącym wprowadzeniem do tematyki żywiołów w wedyjskiej kosmologii, napisał „To z Akaszy każda forma pochodzi i to w Akaszy każda forma żyje. Akasza jest pełna form w ich potencjalnym stanie”².

W tym sensie eter może być postrzegany jako pole lub podstawowy substrat energetyczny, poprzez który przejawiają się wszystkie formy energii. Jego charakter jest zmienny i ze stanu nieokreślonego lub utajonego można go przekształcić w stan określony. Można z niego wydobyć pewne konkretne, ukryte cechy i nadać im określony wyraz. Marsilio Ficino, florencki tłumacz i erudyta epoki Renesansu, autor przekładu *Corpus Hermeticum* oraz dzieł Platona i filozofów neoplatońskich, nazywał eter „kwintesencją” lub piątym żywiołem. Określał go również mianem „ducha” i wskazywał na jego „ognistą i gwiazdną naturę”³. Ficino postrzegał tę energię jako rodzaj ciała niebieskiego, które pełni funkcję pośrednika pomiędzy

¹ Platon, *Kratylos*, tłum. W. Stefański, wyd. PAN, 1990

² Rama Prasad, *Nature's Finer Forces* (Adyar: Theosophical Publishing House, 1947), 23.

³ Ficino Marsilio, *Three Books on Life*, ks. 3, wyd. i tłum. Carol V. Kaske i John R. Clark (Binghamton: Medieval & Renaissance Texts & Studies and The Renaissance Society of America, 1989), 535.

fizycznym aspektem danej rzeczy a wyższym planem istnienia, wykraczającym poza fizyczną manifestację.

Istnieje bardzo wiele nazw tej energii, ale na potrzeby lepszego zrozumienia tematu i ułatwienia komunikacji myślę, że warto jest ujednolicić pewne terminy. W tej publikacji termin „eter” odnosi się do subtelnej, życiodajnej energii, która przenika, ożywia i istnieje wewnątrz, ale też na zewnątrz fizycznego ciała. Energia ta może być kulturowana i kierowana, ale w większości przypadków musi najpierw wydarzyć się coś, co umożliwi interakcję z tą energią. Opowiadam o tym w tej książce i pokazuję jak intencjonalnie do tego doprowadzić.

Trzecim pytaniem jest, „Skąd wiemy, czym jest eter?”. Odpowiedź znajdziemy na przestrzeni tysięcy lat istnienia ludzkości. W najstarszych zachowanych tekstach historycznych i dziełach sztuki znajdujemy ślady tradycji magii naturalnej, która ucieleśnia metafizykę oraz praktyczne zastosowania zapisane w obrazach i symbolach. Do nas należy rozszyfrowanie tych symboli, ponieważ przez większą część historii ludzkości nie istniał żaden uniwersalny naukowy język, za pomocą którego przekazywano by wiedzę o tych sprytnie ukrytych naturalnych prawach. W tej publikacji przywołam niektóre historyczne źródła, aby przybliżyć kontekst i pogłębić nasze zrozumienie eteru oraz sposobów jego wykorzystania.

Dlaczego i jak?

Czwarte pytanie brzmi: „Dlaczego to takie ważne?”. Posłużmy się analogią motoryzacyjną. Czy kierowca *musi* mieć wiedzę o samochodach, by je prowadzić? Z pewnością powinien orientować się w kilku ogólnych kwestiach, takich jak na przykład różnica pomiędzy automatyczną a manualną skrzynią biegów, czy jak zmienić koło w razie uszkodzenia opony, jednak wiedza ta niekoniecznie przekładać się będzie na to, że dana osoba jest świetnym kierowcą. A co jeśli osoba taka wie nieco więcej o działaniu maszyny – technologii – której używa.

Taka pogłębiona wiedza może być przydatna podczas wyboru takiego auta, które będzie najlepiej dopasowane do indywidualnych potrzeb tej osoby i tym samym pozwoli jej dotrzeć do celu najkrótszą drogą, oszczędzając czas i energię. Mówimy tu o mocy i wydajności. Dalej, co, jeśli kierowca będzie chciał zmodyfikować swój pojazd tak, aby jak najlepiej dostosować wrażenia z jazdy do specyfiki swoich codziennych tras i potrzeb? Co, jeśli taki kierowca będzie musiał dokonać pewnych technicznych modyfikacji „w biegu” lub zapragnąłby stworzyć jakąś istotną innowację? Z pewnością potrzebowałby do tego wiedzy praktycznej i głębszego zrozumienia tematu. Podobnie jest z magią. Możemy tylko zyskać kiedy lepiej poznamy siły, które wykorzystujemy w naszej magicznej praktyce ponieważ to właśnie one stanowią naszą duchową technologię.

I tak dochodzimy do ostatniego pytania, które musi być zadane: „W porządku, zatem jak możemy tego użyć?”. W literaturze poświęconej magii jak i w magicznej praktyce wyróżniamy kilka etapów inicjacji, które muszą nastąpić zanim będziemy mogli w pełni wykorzystać eteryczną energię i wejść z nią w interakcję w naszym osobistym mikrokosmosie, ale też w świecie zewnętrznym. Temu tematowi poświęcone są dwa ostatnie rozdziały tej książki. W naszych badaniach i praktyce związanej z eteryczną energią teoria będzie miała ogromne znaczenie, ponieważ obcowanie z tą energią ma odnawiający wpływ na nasze życie. Zaczniemy rzeczywiście pracować nad naszymi energetycznymi sygnaturami i przekształcać je, a wówczas często pojawiają się (w większym lub mniejszym stopniu) życiowe doświadczenia o destruktywnym charakterze. Jednak jest to nieunikniona część naszej pracy, a pominięcie tego aspektu oznaczałoby wprowadzenie praktyków w trudny obszar bez niezbędnych środków ostrożności, co byłoby nieetyczne i karmicznie głupie. W związku z tym omówimy również sposoby ograniczania tych zagrożeń oraz doskonalenia dalszego rozwoju i kontroli naszej osobistej eterycznej energii.

WSCHÓD I ZACHÓD

W pierwszych latach XXI wieku zainteresowałem się religioznawstwem porównawczym co nieuchronnie doprowadziło mnie do badań zarówno zachodniego jak i wschodniego ezoteryzmu i ostatecznie zostałem wtajemniczony w tradycję zachodniej magii ceremonialnej oraz wschodnich metod leczenia energią. Owe inicjacje odbyły się w odstępie zaledwie tygodnia od siebie. W miarę upływu czasu i coraz lepszego poznawania tych tradycji, dostrzegałem coraz wyraźniej pewne nieuniknione podobieństwa. Z czasem zacząłem rozumieć każdy z tych systemów jako szczególny wyraz tej samej holistycznej rzeczywistości – były to dwie strony tej samej monety. Podobieństwa te stanowią niezbity dowód istnienia jednej podstawowej filozofii bytu i magii, którą najzwyczajniej można podsumować w następujący sposób:

- Każda istniejąca rzecz stanowi miniaturowy wszechświat – w każdej możliwej permutacji istnienia zawarte są cechy żywiołów i gwiazd.
- Aspekt żywiołów każdej rzeczy jest obecny w jej fizycznej (a w przypadku człowieka również psychologicznej) budowie. Aspekt kwintesencyjny czy eteryczny jest mniej widoczny, ale stanowi istotny element ożywiający lub animujący dany byt.
- Praktyk może wprowadzać fizyczne i duchowe zmiany poprzez świadome wykorzystanie i przekierowanie tych sił, a zwłaszcza siły eterycznej.
- Siła eteryczna jest czymś rzeczywistym i namacalnym, co można wyczuć jednym lub wieloma fizycznymi zmysłami.
- Centrami dowodzenia będącymi źródłem tych zmian są umysł i serce praktyka.
- Siła eteryczna jest źródłem większości tego, co nazywamy magią.

Zarówno we wschodnich jak i zachodnich tradycjach, w które zostałem wtajemniczony, siłę tę określano różnymi nazwami: *qi*, *ki*, *prana*, *ruach*, *azoth*, *światło* i wieloma innymi, ale wszystkie one odnoszą się do podobnej koncepcji: pola energii wewnątrz i na zewnątrz wszystkiego, co istnieje, które wspiera i podtrzymuje vitalność każdego takiego istnienia – siłę życiową. Pole to może być źródłem zarówno zdrowia, jak i choroby, oraz może wpływać na nasze stany psychoemocjonalne, a także reagować na takie stany. Potrafi odbierać wrażenia oraz przekazywać je fizycznemu organizmowi. Można sprawić, że pole to wykroczy poza swoje normalne granice oddziaływania i zacznie działać na odległość, można również przenieść je pomiędzy różnymi materialnymi obiektami lub przestrzeniami.

JAK KORZYSTAĆ Z TEJ KSIĄŻKI

Uważam, że poznanie i świadome, celowe wykorzystanie tej energii, jest jednym z najważniejszych czynników skutecznej i potężnej praktyki magicznej, a także ogólnego zdrowia i dobrostanu osoby praktykującej. Na kolejnych stronach tej publikacji przedstawię historyczne dowody, które nie tylko poszerzają naszą wiedzę, ale też dają nam ogromny wgląd w to, jak można kontrolować i kierować tą energią. Prześledzimy historyczne korzenie tego zjawiska, docierając do punktu, w którym pojawiło się ono w zachodnich tradycjach ezoterycznych stanowiących podstawę wszystkich współczesnych form magii. Najciekawsze jest to, że nie będzie to jedynie zwykła lekcja historii! Przeanalizuję również sprawdzone modele teoretyczne oraz praktyczne zastosowania zdolności do wykrywania tej energii, przejmowania nad nią świadomej kontroli oraz kultuwowania i kierowania nią w magicznych celach poprzez rytuały, pracę z oddechem, ruchy ciała oraz techniki i ćwiczenia wizualizacyjne. Układ tej książki

można podzielić na trzy części: historia, teoria i praktyka. Publikację tę można by w zasadzie nazwać wstępnym podręcznikiem do tego, co nazywam magią eteryczną. Osoba chcąca rozpocząć praktykę niekoniecznie musi się dokładnie wgłębiać w historyczny kontekst tego zjawiska. Nie musisz czytać tej książki w żadnym szczególnie określonym porządku. Wręcz zachęcam do selektywnego wyboru tych fragmentów, które wydadzą się najbardziej interesujące czytelnikowi. Zalecam jednak, by przed rozpoczęciem ćwiczeń praktycznych zapoznać się choć w minimalnym stopniu z informacjami teoretycznymi.

Jako podręcznik, niniejsza publikacja opisuje kompletną praktykę magii eterycznej, która może być wykorzystywana jako odrębny, samodzielny system. Jednak równie dobrze książka ta może posłużyć obecnym praktykom jako narzędzie wspierające i pogłębiające ich wiedzę na temat różnych rodzajów magii, pozwalając im włączyć do swojej praktyki te techniki, które uznają za wartościowe. Być może nawet znajdzie się ktoś, kto na podstawie opisanych tu technik i ćwiczeń zacznie opracowywać własne rytuały. Niektóre techniki przedstawione w tej książce mogą wydawać się znajome doświadczonym praktykom, ale sam rozwój eterycznych zmysłów, doskonale wykształcona zdolność do przemieszczania energii oraz koncepcyjna mapa pola eterycznego osoby praktykującej stanowią innowacje w stosunku do znanych systemów i w ogromnym stopniu wspierają uzdrowienie, intuicję oraz osobistą moc i magię. Ta synteza rytualnej praktyki, wizualizacji i pracy z energią przekształca naszą magię z czegoś, co robimy, w coś, czego stajemy się ucieleśnieniem.

Mając to wszystko na uwadze, przejdźmy do naszego badania energii eterycznej, zaczynając od jednego z najważniejszych źródeł zachodnich tradycji magicznych: starożytnego Egiptu.

WYKORZYSTANIE KA

Magia jest siłą tak potężną, że starożytni Egipcjanie wynieśli ją do rangi boskości i czcili w postaci Heka, boga magii. Heka miał dla ówczesnych ogromne znaczenie i często umieszczano go na hieroglifach w towarzystwie innych bóstw na pokładzie słonecznej łodzi Boga Słońca Ra, która przemierza niebiosy za dnia, a nocą żegluguje w zaświatach. Dla Egipcjan włączenie Heka – magii – do tego dostojnego orszaku oznaczało, że był on niezbędny do stworzenia i podtrzymania istnienia całego świata.

KA

W starożytnym Egipcie fizyka i metafizyka stanowiły nierozdzielną całość. Duchowe zasady były wszechobecne w przejawach rzeczy materialnych, ożywiając je pewnymi ukrytymi lub „okultystycznymi” mocami. Jednym z obowiązków Egipskich kapłanów było odkrywanie tych wewnętrznych, ukrytych mechanizmów, w tym także tych, będących manifestacją Heka. Na podstawie swoich badań kapłani doszli do wniosku, że każdą jednostkę można opisać za pomocą dziewięciu aspektów, od tych najbardziej fizycznych, po najbardziej duchowe⁴. Były to:

1. **Khet: ciało.** Fizyczne ciało.
2. **Ren: imię.** Osobista tożsamość jednostki i klucz do jej esencji, czy mówiąc w skrócie, jej schemat.

⁴ Rosalie David, *Religion and Magic in Ancient Egypt* (Londyn, Penguin Books, 2002), 116.

3. **Ba: dusza.** Duchowy nośnik osobowości jednostki, który po jej fizycznej śmierci oddziela się od niej i przenosi się do wyższego królestwa. Ba była częścią duchowej architektury jednostki, która jest w stanie przemieszczać się między różnymi światami i przedstawiano ją na hieroglifach w postaci ptaka z ludzką głową. Ba była ściśle powiązana z Ka.
4. **Ka: siła życiowa.** Nazywana również „esencją witalną” danej osoby, stanowi ożywiającą siłę, która utrzymywała ją przy życiu. Ka mogła również istnieć po śmierci i na hieroglifach była przedstawiana jako para rąk uniesionych ku górze lub jako identyczna (czasem miniaturowa) kopia danego człowieka – jakby jego bliźniak. Ka była postrzegana jako „sobowtór” ciała fizycznego, dlatego przybierało identyczną postać.
5. **Khaibit: cień.** Ten aspekt osoby był w pewnym sensie powiązany z jej rzeczywistym cieniem fizycznym, ale również był postrzegany jako istotna jej część, ponieważ towarzyszył jej wszędzie tam, gdzie doprowadziły ją życiowe szlaki. Czasami posągi ludzi i bóstw nazywano *Khaibit* lub *Shuyet*.
6. **Jeb: serce.** W starożytnym Egipcie serce uznawano za bardzo ważny, święty narząd. To w nim mieściła się świadomość i sumienie, a po śmierci danej osoby jej serce miało być zważone, a jego wagę porównywano z *Ma'at* – czyli Prawdą – aby ustalić przeznaczenie jej duszy.
7. **Akh: nieśmiertelność.** To coś, co często określa się mianem „iskry bożej”. Po fizycznej śmierci danej osoby aspekt ten miał przenosić się na wieczność do królestwa bogów. W starożytnym Egipcie przez pewien czas uważano, że Akh jest przynależne jedynie faraonom.
8. **Sahu: sędzia.** Był to rodzaj niezniszczalnej duchowej formy, która wraz z Akh przenosi się do wiecznego królestwa.
9. **Sekhem: moc.** Współcześnie niewiele wiemy o tym aspekcie duszy, ale możemy go sobie wyobrazić jako siłę woli i zdolność

do gromadzenia mocy w człowieku, co pozwala mu wpływać na swój los, ale też los tych, którzy go otaczają.

Chociaż wszystkie te elementy fizycznej i duchowej budowy człowieka są równie ważne, to my skupimy się przede wszystkim na Ka, czyli sile życiowej, ponieważ to właśnie ten aspekt odnosi się bezpośrednio do nośnika energii eterycznej.

W modelu egipskim, Ka był duchowym „sobowtorem” danej osoby, który uaktywniał się wraz z jej przyjściem na świat i stanowił energetyczny szkielet, wokół którego tworzył się fizyczny organizm. Ka uważano również za źródło pewnych głęboko zakorzenionych skłonności związanych z instynktami. Ta życiowa energia przybierała ogólną postać człowieka i stawiała się jej osobistą częścią uniwersalnej siły życiowej przenikającej cały wszechświat i ożywiającej wszystko, co w nim istnieje. Ka odżywiane było z tych samych źródeł, co fizyczny organizm człowieka – z pokarmów i napojów. Po śmierci fizycznego ciała, Ka oddzielała się od niego, wciąż zachowując własne życie. Często zdarzało się, że wnikało w posąg upamiętniający zmarłą osobę. Tak naprawdę niektóre posągi w czasach starożytnych imperiów były stawiane właśnie dla tego celu. Po takim oddzieleniu Ka, by nadal istnieć potrzebowało zaopatrzenia w pokarmy oraz napoje i jeśli posiadało stały dostęp do tych rzeczy w postaci ofiarnych wotów, mogło żyć wiecznie. Wiele starożytnych praktyk mumifikacyjnych miało na celu podtrzymanie życia Ka po fizycznej śmierci faraona.

GŁODNE DUCHY

Innym fascynującym przykładem tego eterycznego zjawiska jest osadzona w taoistycznej tradycji ludowej opowieść o „głodnych duchach”. Wywodząca się z taoistycznej kosmologii ezoterycznej

i rozpowszechniona w różnych regionach Dalekiego Wschodu koncepcja głodnych duchów opisywała duchy osób zmarłych w tragicznych okolicznościach lub których życie naznaczone było cierpieniem. Zazwyczaj takie głodne duchy w swoich działaniach kierowały się bardzo silnymi pragnieniami, za których zaspokojenie odpowiadali najbliżsi krewni zmarłej osoby poprzez składanie odpowiednich ofiar. Uważano, że duchy te pozostawały na ziemi opierając się procesowi, który nazywano „drugą śmiercią” polegającym na rozpadzie ich duchowej materii⁵. W historycznych zapisach byty te sklasyfikowano aż w 36 różnych kategoriach i ich występowanie szeroko potwierdzano na obszarze całej Azji Wschodniej.

W Japonii tradycja głodnych duchów została częściowo opisana w serii ilustrowanych zwojów noszących nazwę *Gaki Soshi*, które przedstawiały cierpienia tych duchowych bytów w ich ponurym pozagrobowym życiu. Zwoje te można obejrzeć na stronie internetowej Narodowego Muzeum w Kyoto⁶. Wskazywano również na to, że głodne duchy mogą wywierać szczególny wpływ na osoby o słabej woli – miały przejmować kontrolę nad ich ciałami, lub „opętywać” je, i miało to dotyczyć również ludzi o słabej kondycji fizycznej, których zgodnie z chińską teorią medyczną diagnozowano jako osoby z „osłabioną qi” (wymawiane jako *czy*). W sanskrycie głodne duchy nazywano *preta*.

W taoistycznym kalendarzu siódmy miesiąc księżycowy (przypadający na przełom sierpnia i września w zachodnim kalendarzu) jest miesiącem święta Głodnych Duchów. Uważa się, że w tym czasie w świecie żywych otwiera się „duchowa brama”, przez którą głodne duchy przenikają do naszego uniwersum. W świątyniach i na różnego

⁵ Steven E. Teiser, *The Ghost Festival in Medieval China* (Princeton: Princeton University Press, 1988), 199.

⁶ *Tales of Hungry Ghosts (Gaki zōshi)*, Narodowe Muzeum w Kyoto, dostęp 29 sierpnia 2024, <https://www.kyohaku.go.jp/eng/collection/meihin/emaki/item03/>

rodzaju ołtarzach składane są ofiary w postaci specjalnie przygotowywanych pokarmów.

Nie da się prowadzić żadnej istotnej dyskusji o głodnych duchach bez omówienia koncepcji qi. Teoria qi nie jest niejasnym, naukowym modelem, ale stanowi ważny aspekt kultury chińskiej, zwłaszcza taoizmu. Ezoteryczny taoizm oraz medycyna chińska w dużym stopniu opierają się na koncepcji istnienia qi jako subtelnej energii przenikającej przez wszystko, co istnieje. Energia ta cechuje się naturalnym przepływem i może być intencjonalnie oraz świadomie poruszana przez ludzi. W akupunkturze dokonuje się tego za pomocą igieł. W qigong do tego celu wykorzystywana jest określona praca oddechowa, wizualizacja oraz ruch ciała. Samo słowo *Qi* oznacza „życiodajną energię”, ale też „oddech” lub „opar”.

POZA KA I QI

Qi ma wiele porównywalnych odpowiedników w innych systemach pracy z energią, jak na przykład *pranayama* występująca w wedyjskich dyscyplinach jogicznych. Słowo prana tłumaczy się zarówno jako „życiodajna energia” jak i „oddech”. Inne koncepcje tej energii znajdziemy w tradycjach greckiej (pneuma), łacińskiej (spiritus), hebrajskiej (ruach) i japońskiej (ki). Jednak to właśnie wedyjski system pranayamy czy pracy z oddechem/energią stanowi najlepiej rozwinięty i zachowany system kultywacji energii. Gałąź jogi znana jako kriya yoga wykorzystuje zaawansowane techniki pranayamy, w tym złożone techniki rytmicznego oddychania i obustronnego przepływu oddechu przez określone otwory ciała – na przykład wyłącznie wykorzystując prawe lub lewe nozdrze – odnoszące się do astronomicznych luminarzy księżyca i słońca, w połączeniu z wizualizacjami w celu pielęgnacji i oczyszczenia energii osobistej oraz świadomości,

co miało spowodować wzrost *kundalini*. Kundalini to koncentracja prany, która mieści się u podstawy kręgosłupa, i która musi być umiejętnie podnoszona, aby obudzić moce duchowe, czego kulminacją jest oświecona świadomość. Ten rodzaj pracy pozwala rozwinąć specjalne (magiczne) moce, w tradycji wedyjskiej nazywane *siddhi*.

POZIOMY ISTNIENIA

Żeby opracować roboczą teorię eterycznej energii możemy przyjąć się funkcjonującemu w tradycji zachodniego okultyzmu modelowi poziomów istnienia. Opracowany na przełomie XIX i XX wieku przez Towarzystwo Teozoficzne schemat ten został zapożyczony z ezoterycznych tradycji jogicznych Indii i Dalekiego Wschodu, gdzie pierwotnie odnosił się do „planów” lub „ciał”⁷. Model ten jest bardzo efektywnym konstruktem, który po dziś dzień znajduje częste zastosowanie i jest powszechnie akceptowany w wielu magicznych i ezoterycznych społecznościach.

Model poziomów istnienia jest ułożony w warstwowej hierarchii ontologicznej, która opisuje projekcję ducha na formę materialną. Może być postrzegany jako łańcuch świadomości w jak najszerszym tego słowa znaczeniu, który jest uwarunkowany w różnym stopniu, im bardziej oddala się od źródła istnienia i im bardziej zbliża się do materii. Terminy określające kierunki, takie jak „zejście” są nieco arbitralne, ale pomagają nam lepiej wyobrazić sobie ten model jako rodzaj hierarchicznego łańcucha istnienia poczynawszy od jego źródła po przybraną materialną formę. Wszystko co istnieje posiada taki łańcuch, łączący daną rzecz z wyższymi rzeczywistościami, o czym wielokrotnie wspomniano w literaturze magicznej i okultystycznej

⁷ Charles W. Leadbeater, *Man Visible and Invisible* (Londyn: Theosophical Publishing House, 1964), 10-12.

na przestrzeni dziejów (Jamblich, Agrippa, Ficino i inni). Gdy dusza schodzi w dół łańcucha w kierunku materialności, przyjmuje formę istnienia (którą nazywamy ciałem) w każdym z planów, przez które przechodzi, co staje się częścią całości jej egzystencji.

Poziomy istnienia zostały podzielone na siedem planów duchowej architektury i fizycznego organizmu człowieka i są ułożone w hierarchicznym porządku od najwyższego do najniższego⁸. Ja sam w systemie magii eterycznej stosuję model czterostopniowy, choć wielu czytelników może być bardziej zaznajomionych z modelem siedmiostopniowym, opracowanym przez Towarzystwo Teozoficzne, który przedstawia się w następujący sposób:

1. **Plan boski:** poziom najwyższy i jako taki, najbliższy monadycznego lub zjednoczonego świadomego istnienia.
2. **Plan duchowy:** poziom indywidualnej duszy, który stanowi najczystsza, nierozróżnialną samoświadomość jaką może osiągnąć istota z jednoczesnym zachowaniem poczucia indywidualności.
3. **Plan buddyjski:** poziom czystej świadomości i oświecenia. Plan ten symbolizuje osiągnięcie świadomości duchowej, którą możemy odnaleźć u wielkich przywódców religijnych lub jednostek „przebudzonych” na przestrzeni dziejów.
4. **Plan przyczynowy:** poziom abstrakcyjnej kontemplacji oraz wyższej jaźni. Jest to również poziom manifestacji wielkich bogów i bogiń stworzenia. Plan ten jest powiązany z koncepcją wyższego planu mentalnego (patrz niżej).
5. **Plan mentalny:** poziom umysłu – czyli poziom myśli. Choć teoretycznie każdy plan można podzielić na plan wyższy i niższy, to właśnie plan mentalny jest najczęściej rozpatrywany pod kątem tego rozróżnienia. Niższy plan mentalny zazwyczaj odnosi się do racjonalnych lub dianoetycznych zdolności

⁸ Leadbeater, *Man Visible and Invisible*, 20.

intelektualnych, podczas gdy plan wyższy – określany tutaj jako przyczynowy – jest sferą abstrakcyjnego myślenia.

6. **Plan astralny:** poziom zdolności wyobraźni; oko umysłu. Poziom ten jest ściśle powiązany z emocjonalnym życiem człowieka, a także z kreatywnymi zdolnościami umysłu i jako taki, umiejscowiony jest tuż obok planu mentalnego. To na tym poziomie osoba praktykująca magię może przemieszczać się (w wizjach) przez sfery planetarne i gwiazdne niebios.
7. **Plan materialny:** poziom fizycznej egzystencji, na którym zachodzą wszelkie ludzkie sprawy. Wszystkie poprzednie poziomy skoncentrowane są w fizycznej osobie, która służy za pojemnik lub kotwicę. Wyższy poziom planu materialnego odnosi się do eterycznego ciała lub nośnika, zaś poziom niższy opisuje gęstą materię, która sama w sobie jest obojętna lub nieożywiona.

Z wszystkich tych planów skupimy się na trzech najniższych – mentalnym, astralnym i materialnym – z uwzględnieniem eterycznego podplanu planów tak astralnego jak i materialnego, służącego jako łącznik między tymi dwoma. Taka schematyczna forma ma służyć jedynie celom ilustracyjnym. W rzeczywistości te aspekty jednostki współlistnieją i przeplatają się wzajemnie, niczym nici niezwykle misternie utkanej sieci. Zaczynamy od najbardziej subtelного lub duchowego poziomu, a następnie przechodzimy w kierunku tego najbardziej gęstego lub fizycznego. Na każdym z tych poziomów możemy wyróżnić wyższą i niższą polaryzację, które łączą się z sąsiadującymi poziomami. Należy pamiętać, że jakkolwiek każdy z tych poziomów jest stosunkowo odrębny, to wszystkie one są modyfikacjami tej samej inteligentnej energii. Każdy kolejny plan jest odbiorczy w stosunku do planu „wyższego” lub poprzedzającego oraz wpływowy wobec planu „niższego” lub następującego po nim. Możemy to sobie wyobrazić jako różne zbiorniki wodne. Strumień często przekształca się w rzekę,

która z kolei zasila większy zbiornik wodny, taki jak jezioro. Woda nieustannie przepływa od źródła, przez strumień, rzekę, aż do jeziora i na niektórych etapach swego nurtu przemieszcza się po obszarach, które trudno jest jednoznacznie zdefiniować. Kolejne zbiorniki wodne w tym łańcuchu niezauważalnie łączą się ze sobą w miejscach, których nie sposób określić czy są jeszcze rzeką, czy już jeziorem, co jednak nie ma wpływu na nurt wody, ponieważ ta przepływa zawsze w tym samym kierunku.

Wyższy
Duchowy plan/ciało
Niższy
Wyższy
Mentalny plan/ciało
Niższy
Wyższy
Astralny plan/ciało
Niższy
Wyższy
Fizyczno-eteryczny plan/ciało
Niższy

Plany i ciała

Podkreślę raz jeszcze, w rzeczywistości podstawowa energia duchowa stanowiąca podłoże wszystkich pozostałych nie znajduje się ponad nimi w sensie lokalizacyjnym, ale raczej pojawia się jako

pierwsza i emanuje na wszystkie następujące po niej. Najbliższą analogią tego zjawiska tak niezwykle rozcieńczonej energii jest światło.

Poziom duchowy

Ten poziom istnienia egzystuje w najbardziej rozrzedzonym, „duchowym” planie. Ten aspekt osobistej duchowej architektury jest najbliższy boskiej jedności i to z niego wychodzą wszystkie inne poziomy istnienia. Najbliższą analogią tego poziomu jest egipska koncepcja Akh.

Poziom mentalny

Ten poziom istnienia egzystuje w królestwie lub planie myśli albo abstrakcyjnych uniwersalnych zasadach wykraczających poza czas i przestrzeń. Poziom ten odpowiada wyższym, transcendentnym zdolnościom umysłowym człowieka, takim jak kontemplacja czy abstrakcyjna matematyka. Jego odpowiednik w egipskim modelu to Sahu.

Poziom astralny

Ten poziom istnienia egzystuje w królestwie lub planie oka umysłu – zdolności wyobrażania. To królestwo snów, intuicji i kreatywnych inspiracji. To łączy, przez które jednostka wchodzi w interakcję z podstawowym schematem świata materialnego. Jego odpowiednik w egipskim modelu to Ba.

Poziom eteryczny

Chociaż w modelu siedmiostopniowym nie uznawano go za odrębny plan, to miał on ogromne znaczenie w szkołach magii XVIII, XIX i początku XX wieku. Poziom eteryczny jest aspektem złożonej struktury jednostki, który istnieje jako podpoziom poziomu materialnego. Co to oznacza? Ponownie, w odniesieniu do relacji

„wyższy”/„niższy” nieodłącznie związanej ze zmiennymi obszarami tych planów istnienia, poziom eteryczny istnieje zarówno na niższym poziomie astralnym, jak i na wyższym poziomie fizycznym. Znajdując się pomiędzy tymi dwoma poziomami, poziom eteryczny podlega silnym wpływom ich obu.

Poziom materialny

Na koniec mamy poziom fizyczny jednostki, istniejący w sferze materialnej, ale też przenikający na poziom eteryczny i poprzez niego podlegający wpływom poziomu astralnego. Ponieważ poziomy te emanują kolejno poprzez siebie (od góry, do dołu) nie da się funkcjonować na jednym poziomie w oderwaniu od poziomów go poprzedzających. To jak duchowy łańcuch dowodzenia. Dlatego ciało eteryczne, składające się z eterycznej energii, jest ożywczą siłą fizycznego ciała. Gdyby tego pierwszego zabrakło, ciało fizyczne wydawać się będzie bez życia.

ETERYCZNOŚĆ A MAGIA

Ważne jest, aby zrozumieć, że plany astralny, materialny i eteryczny przenikają się nawzajem i posiadają obszary przejściowe, w których jeden plan przekształca się w drugi, podobnie jak znaki Zodiaku przechodzą jeden w drugi, od kardynalnych, poprzez stałe, po zmienne. Plan eteryczny na przykład możemy opisać następującą analogią. Załóżmy, że karmimy rybki w naszym akwarium. Obszar pod powierzchnią wody możemy porównać do planu astralnego, a obszar nad wodą do planu fizycznego. Obszar, w którym rybi pokarm unosi się na powierzchni wody i zanurzony jest w niej tylko częściowo możemy porównać do planu eterycznego. Stanowi on pewną część obu poprzednich obszarów i łączy je, ale jednocześnie jest na tyle

istotnym ogniwem w hierarchicznej strukturze istnienia, że można go uznać za odrębną całość.

Ciało eteryczne może na przykład odbierać wrażenia ciała astralnego i przenosić je na ciało fizyczne. Ponieważ plan astralny jest siedzibą emocji, to w wielu formach tradycyjnej i holistycznej medycyny uważa się, że to właśnie ten wpływ odpowiada za powstawanie chorób psychosomatycznych. Eteryczne ciało i energia, będąc z natury fizyczne – to znaczy istniejące w przestrzeni i czasie – chociaż jednocześnie niezwykle subtelne, mogą być postrzegane przez fizyczne zmysły – w przypadku większości ludzi będzie to wzrok i dotyk.

Osoba znajdującą się w stanie nieświadomości będzie zazwyczaj niezwykle wrażliwa na wszystkie doznania zachodzące na eterycznym poziomie jej istnienia. Jednak dzięki świadomości tej relacji, którą zyskujemy poprzez pracę nad wysoce skupionymi stanami umysłowymi i emocjonalnymi, osoba praktykująca może intencjonalnie wywierać swoją wolę na poziomie eterycznym, wykorzystując wrażliwość na przepływ energii w tym łańcuchu.

Równie dobrze jednak może się to odbywać nieświadomie, na przykład gdy fizyczny organizm doświadcza intensywnego bólu, przyjemności lub jest pod wpływem bardzo silnych bodźców emocjonalnych. W takich przypadkach ciało eteryczne lub jego część może być nieświadomie kształtowane i projektowane poza fizyczne ciało w różnych formach i w różnym stopniu. To właśnie odpowiada za większość przypadków aktywności nadnaturalnej w nawiedzonych domach, w których wcześniej doszło do traumatycznych wydarzeń. Zadaniem skutecznego maga jest świadome kierowanie i kontrolowanie jakości, ilości i przepływu swojej eterycznej energii.

Wracając do punktu wyjścia, wszystko to znajduje swoje potwierdzenie w egipskim słowie oznaczającym magię – *heka* – które

w dosłownym tłumaczeniu oznacza „używanie Ka”⁹. Co ciekawe, dziewiętnastowieczny francuski okultysta i pisarz Alphonse Louis Constant, znany powszechnie pod pseudonimem Éliphas Lévi Zahed, często w swoich tekstach wspominał o magicznym czynniku lub substancji, którą określał mianem *azoth*. Chociaż często Lévi pisał w sposób niejasny i nieprecyzyjny, to w niewielkim dziele zatytułowanym *Nauka Hermesa* stwierdza dość jednoznacznie: „Tajemniczy czynnik opus magnum, azoth mędrców, żywe i mające życiodajną moc złoto filozofów, uniwersalny metaliczny czynnik jest w istocie *namagnetyzowaną elektrycznością*, podstawową materią opus magnum”¹⁰. Ciało eteryczne odnosi się do Ka i to właśnie na tym poziomie istnienia najbardziej dotykamy eterycznej magii.

Chociaż rozumiemy energię eteryczną jako odrębną formę subtelnej energii to wrażenia dotykowe podczas obcowania z nią przypominają zarówno elektryczność statyczną, ale też pewien rodzaj magnetyzmu, który sprawia, że czujemy jak nasze członki wydają się być przyciągane w określonych kierunkach przez niewidzialną siłę. W aspekcie wizualnym energia ta może jawić się jako promieniujące, podobne do wyładowań elektrycznych niewielkie iskierki tworzące w przestrzeni coś na kształt strumienia.

Krótko mówiąc, poziom eteryczny jest naczyniem odbiorczym i ogniwem, łączącym wyższe i niższe plany z ciałem fizycznym. Razem z poziomami fizycznym i astralnym stanowią one jedną trzecią część magicznej triady. Istnienie tej nieco tajemniczej siły zostało potwierdzone w historycznych zapisach dotyczących niemal każdej większej tradycji starożytności.

⁹ Samantha Moenning, *Heka, the Ancient Egyptian God | Origin & Deification*, Study.com, ostatnia modyfikacja 27 grudnia 2022, study.com/academy/lesson/heka-egyptian-god-magic-medicine-origin-mythology-facts.html

¹⁰ Eliphas Levi Zahed, *The Science of Hermes*, tłum. Joseph Boulour (Sequim: Holmes Publishing Group, 2007), 10.

WSTĘPNE TECHNIKI MAGII ETERYCZNEJ

W trakcie lektury tej książki zapoznałeś się z historią oraz teorią magii eterycznej poprzez analizę porównawczą starożytnych technik i systemów pracy z energią oraz magii. Wykonałeś również cały szereg ćwiczeń, które miały na celu dostrojenie cię do własnego pola eterycznego oraz rozpoczęcie kultuwowania i przemieszczania energii eterycznej w obrębie twojej sfery doznań. Kolejnym krokiem jest rozpoczęcie stosowania nabytej wiedzy na temat pola eterycznego w pozycjach i technikach magicznych.

Teraz skupię się na kilku technikach magicznych, które stanowią podstawę rytualnych operacji magicznych. Dołączyłem do nich korespondencje, które będą pomocne w wyborze konkretnych energii do naszej praktyki z wykorzystaniem uniwersalnych hierarchii lub łańcuchów przepływu.

UWAGI WSTĘPNE

Podczas wykonywania tych rytuałów należy pamiętać o kilku ważnych rzeczach. Po pierwsze nie należy się śpieszyć. Wizualizacje powinny być wyraźne i sugestywne, a ty powinieneś pozostawać zrelaksowany zarówno fizycznie, jak i psychicznie, aby poczuć, jak eter przepływa przez twoje ciało, kiedy kierujesz go w stronę swojej wizualizacji, którą wyobraziłeś sobie w przestrzeni roboczej.

Zewnętrzne wizualizacje powinny być wzmocnione energią eteryczną z wykorzystaniem utrwalonej wcześniej metody pracy z oddechem – przyciąganie energii podczas wdechu i jej wysyłanie podczas wydechu.

Ćwiczenie „Zjednoczenie góry i dołu” (patrz strona 127) wykonane przed rozpoczęciem rytuału pozwoli czerpać energię z ziemi i gwiazd – przyciągać różnego rodzaju receptywne i projekcyjne energie z pola eterycznego najbliższego otoczenia. Pozwoli to osobie praktykującej kultywować, kierować i projektować energię eteryczną na zewnątrz, bez uszczuplania własnych zasobów. Kiedy rezerwuar eterycznej energii danej osoby zostanie wyczerpany, stanie się ona słabsza i bardziej podatna na choroby. Dlatego też należy czerpać energie wzmacniające rytuał z eteru uniwersalnego lub makrokosmicznego. Z pewnością jakaś część mikrokosmicznego eteru również zostanie zużyta podczas takiego rytuału, ale po jego zakończeniu będziemy znacznie mniej wyczerpani.

Podstawowymi technikami magii rytualnej są:

- Projekcja,
- Inwokacja,
- Ewokacja,
- Wypędzenie, ochrona, egzorcyzm,
- Związanie,
- Konsekracja,
- Praca z wizjami, scrying.

Projekcja, inwokacja i ewokacja są technikami wstępnymi lub podstawowymi, i to właśnie na nich skoncentrujemy się w tym rozdziale. Pozostałe będą opisane w dalszej części książki.

Wszystkie poniższe ćwiczenia należy wykonywać na przemian z zamkniętymi i otwartymi oczami. Umiejętność wizualizacji z zamkniętymi oczami jest przydatna, jednak jako praktyk magii eterycznej

powinieneś również spróbować dostrzec energię eteryczną i formy astralne projektowane przez twoją wyobraźnię w miejscu, w którym się fizycznie znajdujesz. W przypadku trudności z wizualizacją, warto jest zacząć ją ćwiczyć z zamkniętymi oczami, a dopiero po opanowaniu tej umiejętności przejść do ćwiczeń z otwartymi oczami.

PROJEKCJA

Projekcja jest podstawową techniką stosowaną w większości rytuałów. Jest ona na przykład kluczowym elementem rytuałów wypędzenia, ochrony, ładowania i konsekracji talizmanów oraz talizmanicznych narzędzi. Można ją również wykorzystać do ładowania przedmiotów używanych w rytuałach, na przykład kielicha z winem czy pateny z chlebem i solą. Doskonałym przykładem zastosowania projekcji jest konsekracja eterycznie naładowanej wody.

Podstawą projekcji jest ruch energii eterycznej – oraz intencji – w kierunku określonego obszaru lub obiektu. Żeby wyemitować energię eteryczną musimy ją najpierw zgromadzić i skoncentrować. To właśnie tutaj nasze środkowe filary i ośrodki alchemiczne są poddawane sprawdzianowi. Ćwiczenie „Zjednoczenie góry i dołu” przedstawione w rozdziale 6 stanowi podstawę techniki projekcji. Łącząc energie górne (niebiańskie/ogniste) z dolnymi (ziemskimi) w centralnym ośrodku anatomicznym alchemicznej ręki równoważymy cały system i tworzymy relację pośredniczącą, która jest skoncentrowana na sercu, posiada pewną plastyczność i może łatwiej przyjąć cechy właściwe dla energii mniej bezpośrednich niż energie żywiołów. Na przykład cechy związane z planetą Jowisz lub znakiem Zodiaku skorpiona mogą być projektowane z tego ośrodka po wywołaniu odpowiedniego rezonansu w sferze doznań za pomocą określonych kolorów, dźwięków i wizualizacji. Rzeczy takie jak

odpowiednie kadzidła^{*} i talizmany, również mogą odgrywać pewną rolę, ale nie są niezbędne do osiągnięcia skutecznego efektu. W systemie magii eterycznej połączenie pozycji ciała, dźwięku, koloru i wizualizacji jest całkowicie wystarczające, aby obudzić, uwarunkować i wyemitować energię niezbędną do działania magii.

ĆWICZENIE: PROJEKCJA

Poniższe ćwiczenie podstawowe pozwoli ci popracować nad projekcją.

Wskazówki

1. Przyjmij pozycję środkowego filaru i weź kilka głębokich oddechów, rozluźniając ciało i skupiając się na własnej sferze doznań.
2. Wyobraź sobie, jak twój ośrodek rtęci pośrodku twojej klatki piersiowej wypełnia się białym, migoczącym światłem – eteryczną energią.
3. Kiedy poczujesz, że energia w tym ośrodku osiągnęła swoje maksimum, unieś ręce uginając je w łokciach, z dłońmi skierowanymi wewnątrz do góry.
4. Kiedy twoje dłonie znajdą się na wysokości twego ośrodka rtęci, dynamicznym ruchem wyciągnij je do przodu tak, jakbyś chciał coś odepchnąć od siebie i jednocześnie wysuń do przodu prawą nogę.
5. Kiedy wypychasz ręce do przodu, pamiętaj żeby je obrócić tak, aby na koniec tego ruchu wnętrza dłoni były skierowane w dół.
6. Skup swój wzrok na przestrzeni pomiędzy dłońmi. Tak wygląda podstawowa technika projekcji.

^{*} Szeroki wybór kadzideł można znaleźć w sklepie talizman.pl (przyp. wyd. pol.).

Projekcja z ośrodka

Ośrodek rtęci jest zazwyczaj wykorzystywany do projekcji sił związanych z ładowaniem energią, konsekracją czy leczeniem innych. Kiedy znajdujemy się w oddaleniu, wysyłamy uzdrawiającą siłę bezpośrednio z naszego ośrodka rtęci/Tiferet, zaś podczas leczenia za pomocą nakładania rąk energię z ośrodka rtęci/Tiferet przesyłamy poprzez punkty projekcji i recepcji w naszych dłoniach. Ośrodek ten może być również wykorzystany w magicznych rytuałach inwokacji i ewokacji. Pozycja rtęci może posłużyć do przebudzenia i równoważenia energii eterycznej oraz naładowania energetycznego ciała w ramach przygotowań do rytuału lub pracy z energią. Ośrodek soli najlepiej nadaje się do gromadzenia i zakorzeniania energii, a także do przechowywania energii eterycznej dla własnego zdrowia i długowieczności.

Jest to również nasza magiczna bateria – pojemnik magazynujący naszą osobistą eteryczną moc, którą będzie można wykorzystać w rytuałach i praktyce magicznej. Ośrodek soli stymuluje również kreatywne energie sefiry Jesod, które, jak wspominałem wcześniej, mają charakter psychoseksualny. To potężny ośrodek magii manifestacji. Projekcja energii z tego ośrodka wiąże się jednak z potencjalnym niebezpieczeństwem przytłoczenia seksualnego. Dlatego zawsze sublimujemy tę energię poprzez podniesienie jej do ośrodka rtęci/Tiferet przed projekcją. Mając to na uwadze, przyjrzyjmy się teraz ruchom, pracy oddechowej i wizualizacji, które powinny towarzyszyć projekcji.

Podstawowe ruchy podczas projekcji

Podstawowym ruchem w pozycji projekcji jest uniesienie rąk i dłoni od wysokości bioder do wysokości oczu podczas robienia wdechu, a następnie podczas wydechu, wyrzucenie przed siebie rąk, z palcami dłoni stykającymi się ze sobą, ale rozluźnionymi i wnętrzem dłoni skierowanym do dołu. Ruch ten wykonujemy bezpośrednio w kierunku

projektowanego obrazu lub obiektu, do którego jest wysyłana energia. Osoba praktykująca powinna skupić swój wzrok bezpośrednio na przestrzeni pomiędzy swymi dłońmi, czyli tam gdzie powinien się znajdować cel projekcji. W momencie projekcji, wraz z wypchnięciem rąk do przodu i skupieniem wzroku w punkcie między dłońmi, należy wysunąć prawą stopę do przodu na mniej więcej 15 cm, a po zakończeniu projekcji powrócić nią do pozycji wyjściowej.

Pozycja projekcji, krok 1

W technice projekcji energia powinna być najpierw skierowana do wewnątrz (w kierunku sfery doznań, od dołu w przypadku energii ziemskich lub od góry w przypadku energii duchowych, ognistych, planetarnych lub zodiakalnych) poprzez środkowy filar. Kiedy przyciągamy energię od dołu, przez oś Malchut-Jesod w obrębie ośrodka soli, powinna ona przepłynąć w górę do ośrodka rtęci poprzez środkowy filar, zanim zostanie z tego ośrodka wysłana na zewnątrz. W przypadku, powiedzmy, przywołania energii planetarnej

lub zodiakalnej w celu naładowania i konsekracji talizmanu, energia ta wpływałaby do naszego systemu energetycznego za pośrednictwem osi Keter-Daat w obrębie ośrodka siarki i przechodziła przez środkowy filar do ośrodka soli, a następnie zwracała w górę do ośrodka rtęci, skąd zostałaby wysłana na zewnątrz. W ten sposób energia zostaje uziemiona w ośrodku manifestacji oraz nasycona energiami seksualnymi, niezbędnymi w procesach tworzenia.

Pozycja projekcji, krok 2

Wzorzec oddychania w tej technice obejmuje wdech w celu pobrania energii i przekierowania jej do odpowiednich ośrodków, oraz silny wydech w momencie jej wysyłania na zewnątrz. Osoba praktykująca powinna poczuć, jak określona energia stopniowo wypełnia jej wnętrze, a proces projekcji powinien się kończyć dopiero wtedy, gdy osoba ta uzna, że cała zgromadzona energia została „wyrzucona” na zewnątrz. Energię, pobieraną i przekierowywaną w tej technice, należy wizualizować w formie wiązki jasnego, białego światła.

SŁOWNIK TERMINÓW

Acilut: najwyższy z kabalistycznych światów, odnoszący się do abstrakcyjnej sfery archetypów poprzedzającej i generującej proces manifestacji.

Alchemia: metoda badania podstawowych cech, właściwości i wzorców natury, zarówno fizycznej jak i metafizycznej poprzez zastosowanie filozofii hermetycznej.

Alembik: alchemiczny destylator używany do destylacji płynów. Patrz też: alchemia, ambiks.

Ambiks: nakładka lub głowica destylacyjna służąca do zbierania destylatu. Patrz też: alchemia, alembik.

Archetyp: idealny przykład określonej osoby lub rzeczy. Termin ten początkowo wszedł do powszechnego słownika jako jungowska koncepcja psychologiczna odnosząca się do uniwersalnych, dziedzicznych idei, wzorców myślenia lub obrazów obecnych w kolektywnej nieświadomości rodzaju ludzkiego.

Asija: najniższy z kabalistycznych światów, odnoszący się do fizycznej manifestacji. Patrz też: kabała, Drzewo Życia.

Augoeides: greckie słowo oznaczające „ciało świetliste”. Patrz też: sfera doznań.

Aura: wedyjski termin opisujący sferę eterycznej energii wokół fizycznego ciała jednostki. Patrz też: sfera doznań.

Berija: kabalistyczny świat następujący po Acilut, a poprzedzający Jecira, odnoszący się do fazy manifestacji, która odpowiada na bodziec archetypu i kopiuje obraz zindywidualizowanej idei do praktycznej, poznawalnej formy, aktywując początkowe etapy jej niezależnego istnienia.

Boska postać: obraz skojarzony z konkretnym bóstwem, najczęściej z klasycznego panteonu, zwizualizowany w astralnej (wyobrażeniowej) przestrzeni za pomocą oka umysłu i projektowany na fizyczną, trójwymiarową przestrzeń.

Chi: termin stosowany w chińskiej medycynie, praktyce pracy z energią oraz teorii energii, oznaczający „oddech”, „opar”, „energię życiową”. Patrz też: eter, prana.

Dantian: termin oznaczający „pole eliksiru” używany w medycynie chińskiej oraz praktyce qigong w odniesieniu do ośrodków wewnątrz ludzkiego ciała, w których przechowywana jest energia eteryczna.

Drzewo Życia: liniowy glif lub złożony diagram kabalistyczny stanowiący symboliczną reprezentację nieodłącznego wzorca, na którym oparte jest wszelkie stworzenie. Składa się ze sfer (*sefir*) i linii lub ścieżek (*netiwotów*), które istnieją w przestrzennych relacjach geometrycznych względem siebie, tworząc złożoną całość, na podstawie której można sklasyfikować i skorelować każdy rodzaj siły, formy, esencji i doświadczenia.

Esencje filozoficzne: trzy odrębne esencje charakteryzujące podstawę fizycznego tworzenia – sól, siarka i rtęć – nie odnoszące się do fizycznych materiałów noszących te same nazwy, ale raczej do trzech wysoce esencjonalnych cech. Patrz też: Tria Prima.

Eter: rozproszone pole energii wibracyjnej, z którego powstają wszystkie inne formy energii. Termin ten odnosi się również do pola energetycznego człowieka i jest używany jako termin łączący podobne pojęcia, takie jak qi, prana, ki, orgon, vril, elan vital, itp.

Ewokacja: magiczne działanie przywołania bytów w rytuale ceremonialnym.

Fraktal: hipotetycznie nieskończenie powtarzający się wzorec oparty na matematycznych sekwencjach liczbowych.

Gnoza: greckie słowo oznaczające „wiedzę”, używane zazwyczaj w odniesieniu do koncepcji percepcyjnych doświadczeń, które wykraczają poza racjonalne myśli i słowa.

Goecja: termin wywodzący się z greckich słów *goao*, oznaczającego „zawodzenie” oraz *goes*, oznaczającego „czarownika”. Gałąź magii hellenistycznej, która polega na przyzywaniu starożytnych grecko-egipskich duchów, demonów i innych istot, w celu zawarcia paktu.

Heka: starożytny egipski bóg magii.

Jecira: trzeci z kabalistycznych światów, świat „formacyjny”. Kore-sponduje z astralnym planem oraz astralno-eterycznym sub-pla-nem. Ten poziom kreatywnej manifestacji boskości jest uważany za plan materialnej rzeczywistości.

Jiuziyin: chińskie określenie pozycji dłoni w ezoterycznym tao-izmie. Patrz też: *mudry*.

Ka: starożytne egipskie słowo odnoszące się do aspektów jednostki korespondujących z eterycznym ciałem.

Kabała: termin wywodzący się z hebrajskiego określenia *Q-B-L* (קבל) oznaczającego „przyjmowanie”. Stosowany w odniesieniu do judaistycznej tradycji mistycyzmu i egzegezy pism świętych. Zapisywany jako *Qabalah* zazwyczaj wskazuje na hermetyczną ewolucję tej formy egzegezy, spopularyzowaną przez XIX i XX-wieczne zakony okultystyczne, z których najbardziej znanym jest Hermetyczny Zakon Złotego Brzasku i jego odgałęzienia.

Kanał: wyodrębniona trajektoria lub ścieżka, którą energia eteryczna przemieszcza się wewnątrz ciała człowieka; termin używany powszechnie w medycynie chińskiej.

Ki: japoński termin opisujący koncepcję energii eterycznej. Patrz też: *eter*, *chi*, *prana*.

Kwintesencja: termin powstały z połączenia łacińskich słów *qint*, czyli „piąta” oraz *essentia*, czyli „esencja”; piąta esencja lub piąty żywioł.

Makrokosmos: greckie słowo, oznaczające „wielki kosmos”, odnoszący się generalnie do pojęcia wszechświata.

Mikrokosmos: termin ten, pochodzący z greki i oznaczający „mały kosmos”, opisuje pojedynczego człowieka w jego relacji z większym kosmosem. Patrz też: makrokosmos.

Monada: najwyższa, absolutna jedność, z której wywodzi się całość stworzenia. Patrz też: Pitagoras.

Mudry: wedyjskie pozycje dłoni wykorzystywane w pranajamie oraz różnych rodzajach jogi.

Navitot: hebrajskie słowo odnoszące się do ścieżek na Drzewie Życia. Patrz też: kabała, sefira, Drzewo Życia.

Neidan: zbiór filozoficznych idei oraz fizycznych, mentalnych i duchowych ćwiczeń, składających się na ezoteryczny kanon chińskiej „wewnętrznej alchemii”.

Niebiańska siarka: symboliczny termin używany w odniesieniu do wysoce esencjonalnej cechy aktywności oraz ruchu.

Niebiańska sól: filozoficzna esencja odnosząca się do zasady krystalizacji i formy w alchemicznej Tria Prima.

Niebiański: termin opisujący wyraźnie niebiańską naturę, używany w odniesieniu do najwyższych sefir kabalistycznego Drzewa Życia: Keter, Chochma, Bina. Zobacz także: kabała, sefiry.

Pentagram: jednobieżna figura geometryczna charakteryzująca się pięcioma wierzchołkami, pięcioma kątami i pentagonalną geometrią centralną.

Pitagoras: starożytny grecki filozof i matematyk, który traktował matematykę zarówno jako dyscyplinę naturalną, jak i metafizyczną, i który jako pierwszy użył terminu „filozofia”.

Plan: koncepcja opisująca określoną fazę manifestacji w boskim przyczynowym łańcuchu emanacji, która istnieje równolegle z wszystkimi innymi fazami tego samego procesu.

Platon: starożytny ateński filozof (427–348 p.n.e.), którego dialogi opisujące postać jego nauczyciela, Sokratesa, stanowią historyczną podstawę zachodnich tradycji ezoterycznych.

Praca oddechowa: kontrolowane używanie wdechu i wydechu podczas medytacji oraz pracy z energią.

Praca z energią: system medytacji, pracy oddechowej, ruchu i wizualizacji, mający na celu kultywowanie i przemieszczanie eterycznej energii w ciele fizycznym i wokół niego.

Practicum: przebieg praktycznej pracy.

Prana: sanskryckie słowo oznaczające „oddech” i „życiodajną energię” w odniesieniu do eteru.

Pranajama: ruch, manipulacja i akumulacja prany w połączeniu z określonymi pozycjami ciała, wzorcami oddechowymi, ćwiczeniami i wizualizacjami. Patrz też: prana.

Protokół: określona procedura lub zestaw procedur.

Przyzwanie: magiczne działanie polegające na przywołaniu duchów w celu zawarcia paktu.

Psycho-eteryczny: termin odnoszący się do związku pomiędzy elementarną jaźnią a polem eterycznym jednostki. W ujęciu kabalistycznym, związek pomiędzy ruach a nefesz. W ujęciu teozoficznym, związek pomiędzy poziomami mentalnym i astralnym a eterycznym sub-poziomem fizyczności.

Punkt: konkretny obszar, w którym możliwe jest uzyskanie dostępu do określonego, lokalnego regionu eterycznej podbudowy. Nazywany również mikro-czakrami, *dines* i *galgalim*.

Qi: patrz: chi.

Qlipphot: w kabalistycznej kosmologii, pierwotnie opracowanej przez rabina Izaaka Lurę, a następnie rozwijanej w hermetycznych tradycjach kabalistycznych, skorupy lub łuski nieudanego stworzenia, w których uwięziona jest iskra boża. Termin ten

zazwyczaj odnosi się do sił niechętnych lub demonicznych, które istnieją w sąsiedztwie i poniżej materialnego świata.

Rebis: symbol doskonałości w alchemii, zazwyczaj przedstawiany jako dwugłowe połączenie męczyzny i kobiety, posiadające cechy obu płci i łączące moce słońca oraz księżyca w jedną całość.

Rtęć: filozoficzna esencja alchemicznej Tria Prima, korespondująca z zasadą połączenia przeciwieństw.

Sanskryt: starożytny język indo-europejski, w którym spisywano święte teksty ludów zamieszkujących indyjski subkontynent.

Sefiry: liczba mnoga hebrajskiego słowa *sefira*, oznaczającego „naczynie”, „numerację” lub „odliczanie”. Termin ten odnosi się do sfer na kabalistycznym glifie Drzewa Życia.

Sfera doznań: zachodni termin określający aurę. Obejmuje całość ciała energetycznego i fizycznego.

Siarka: filozoficzna esencja alchemicznej Tria Prima, korespondująca z zasadą ruchu, ekspansji i zmienności.

Sól: filozoficzna esencja alchemicznej Tria Prima, korespondująca z zasadą krystalizacji.

Teozofia: termin używany tutaj w odniesieniu do filozofii, ezoterycznej kosmologii i światopoglądu opracowanego przez założycieli Towarzystwa Teozoficznego na przełomie XIX i XX wieku.

Tetraktys: równoboczny trójkąt utworzony przez ułożenie w czterech poziomych rzędach liczb od jednego do dziesięciu. Znany też jako święty symbol pitagorejczyków. Zobacz też: Pitagoras.

Teurgia: systematyczna technika duchowego wznoszenia prowadząca do gnozy lub boskiego zjednoczenia, oparta głównie na filozofii neoplatonickiej i metafizycznej kosmologii filozofów późnego antyku, takich jak Jamblich, Porfiriusz, Plotyn i Proklos. Patrz też: gnoza.

Tria Prima: alchemiczne esencje filozoficzne soli, siarki i rtęci. Patrz też: esencje filozoficzne.

Uziemienie: praktyka odnowienia połączenia z fizycznym ciałem i przyziemnym poziomem świadomości, stosowana po zakończeniu rytuału, pracy z energią czy innego rodzaju aktywności, w wyniku której świadomość osoby praktykującej zostaje wywyższona, projektowana na zewnątrz czy zmieniona, w zakresie wykraczającym poza jej zwykłe właściwości.

Wibracja: magiczna technika intonowania boskich imion i słów mocy, wykorzystując oddychanie przeponowe w sposób podobny do śpiewu, kiedy poszczególne dźwięki są wydawane z dużą siłą i melodyjnością. W przypadku boskich imion w wizualizacjach środkowego filaru i Drzewa Życia, poszczególne sefiry mogą być wibrowane z różną skalą dźwięku, od rosnącej po malejącą, aby wywołać korespondujące odczucia w obszarze anatomicznym związanym z daną sefirą.

Wypędzenie: profilaktyczny protokół rytualny polegający na stworzeniu zarówno energicznie zneutralizowanego obszaru, jak też pojemnika do pracy magicznej.

Zachodnie tradycje ezoteryczne: termin odnoszący się do nadrzędnych dziedzin filozofii, metafizyki i przednowoczesnej nauki, historycznie związanych ze starożytnymi cywilizacjami Iranu, Egiptu i Grecji, które ewoluowały i były przekazywane w kolejnych okresach późnego antyku, średniowiecza i renesansu, a także ich zastosowań w czasach współczesnych. Obejmują one astrologię, alchemię, hermetyzm, magię, karty Tarota, angelologię, różokrzyżowców, teozofię i wolnomularstwo.

Żywioty: podział materii na cztery odrębne kategorie: ogień, powietrze, wodę i ziemię, zgodnie z klasyfikacją greckiego filozofa Empedoklesa. W późniejszych opracowaniach dodano do nich kwintesencję, czyli piąty żywioł – ducha. W chińskim systemie żywiołów, czyli *wu xing* („pięć przemian”) wyróżniamy ogień, ziemię, metal, wodę i drewno.

BIBLIOGRAFIA

- Agrippa, Heinrich Cornelius. *Three Books of Occult Philosophy*. Book 1. Przekład: Eric Purdue. Rochester: Inner Traditions, 2021.
- Besant, Annie i Charles W. Leadbeater. *Thought-Forms*. Londyn: Theosophical Publishing Society, 1905.
- Bulwer-Lytton, Edward. *The Coming Race*. Nowy Jork: Henry L. Hinton, 1873.
- David, Rosalie. *Religion and Magic in Ancient Egypt*. Londyn: Penguin Books, 2002.
- DeMeo, James. *The Orgone Accumulator Handbook*. Ashland: Natural Energy Works, 1989.
- Ficino, Marsilio. *Three Books on Life*. Księga 3. Redakcja i przekład: Carol V. Kaske i John R. Clark. Binghamton: Medieval & Renaissance Texts & Studies and the Renaissance Society of America, 1989.
- Grimes, Shannon. *Becoming Gold: Zosimos of Panopolis and the Alchemical Arts in Roman Egypt*. Auckland: Rubedo Press, 2018.
- Hall, Manly P. *The Secret Teachings of All Ages: An Encyclopedic Outline of Masonic, Hermetic, Qabbalistic and Rosicrucian Symbolical Philosophy*. San Francisco: H. S. Crocker, 1928. Elektroniczna reprodukcja: J. B. Hare, Internet Sacred Texts Archive, 2001.
- Hauck, Dennis. *The Complete Idiot's Guide to Alchemy: The Magic and Mystery of the Ancient Craft Revealed for Today*. Nowy Jork: Penguin Books, 2008.
- Kilner, John W. *The Human Atmosphere: or, The Aura Made Visible by the Aid of Chemical Screens*. Nowy Jork: Rebman Company, 1911.
- Leadbeater, Charles W. *Man Visible and Invisible*. Londyn: The Theosophical Publishing House, 1964.
- Levi, Eliphas. *Transcendental Magic: Its Doctrine and Ritual*. Przekład: Arthur Edward Waite. Chicago: De Laurence & Scott, 1910.
- Levi Eliphas, *The Science of Hermes*. Przekład: Joseph Bouleux. Sequim: Holmes Publishing Group, 2007.
- McCarthy, Josephine. *Quareia Apprentice*. Wielka Brytania: Quareia Publishing, 2016.
- Mesmer, Franz Anton. *Mesmerism: The Discovery of Animal Magnetism*. Przekład: V. R. Meyers. Boulder: Soul Care Publishing, 2016.
- O'Neill, John. *Prodigal Genius: Biography of Nikola Tesla*. Long Island: 1944. Reprint, Albuquerque: Brotherhood of Life, 1994.

- Platon. *The Complete Works of Plato*. Redakcja: John M. Cooper. Indianapolis: Hackett Publishing, 1997.
- Platon. *The Timaeus of Plato*. Przekład: R. D. Archer-Hind. Nowy Jork: MacMillan & Co., 1888.
- Platon. *Kratylos*. Przekład: W. Stefański, wyd. PAN, 1990
- Porfiriusz z Tyru. *Select Works of Porphyry*. Gloucestershire, Wielka Brytania: The Prometheus Trust, 1999.
- Powell, Arthur Edward. *The Etheric Double: The Heath Aura of Man*. Wheaton: Quest Books, 1969.
- Prasad, Rama. *Nature's Finer Forces*. Adyar, Indie: Theosophical Publishing House, 1947.
- Rankine, David. *The Grimoire Encyclopaedia*. Vol. 1. West Yorkshire: Hadean Press, 2023.
- Scarborough, Samuel. *The Lesser Ritual of the Pentagram* [w] *The Light Extended: A Journal of the Golden Dawn*. Vol. 1. Redakcja: Frater Yechidah. Dublin: Kerubim Press, 2019.
- Shaw, Gregory. *Theurgy and the Soul: The Neoplatonism of Iamblichus*. 2 wyd., Kettering: Angelico Press, 2014.
- Teiser, Steven F. *The Ghost Festival in Medieval China*. Princeton: Princeton University Press, 1988.
- Waisberg, Ethan, Joshua Ong, Mouayad Masalkhi i Andrew G. Lee. *Near Infrared/Red Light Therapy a Potential Countermeasure for Mitochondrial Dysfunction in Spaceflight Associated Neuro-Ocular Syndrome (SANS)*. „Eye” 38, nr 13 (2024): 2499-501. doi:10.1038/s41433-024-03091-4.
- Wen, Benebell. *The Tao of Craft: Fu Talismans and Casting Sigils in the Eastern Esoteric Tradition*. Berkeley: North Atlantic Books, 2016.

Ike Baker

– pisarz, ceremonialista i nauczyciel zachodnich sztuk ezoterycznych. Od lat pracuje z magią ceremonialną, hermetyzmem, kabałą oraz praktykami energetycznymi Wschodu, takimi jak qigong czy Reiki. W swojej pracy łączy doświadczenie rytualisty z praktyczną wiedzą o pracy z energią subtelą.

Magia eteryczna, która ochrania, buduje i umacnia!

Autor prowadzi cię przez fundamenty pracy z energią subtelą i pokazuje, jak łączyć żywioły, planety, symbole i rytuały w praktyczną alchemię duchową. Ponad 50 ćwiczeń – od prostych wizualizacji i technik oddechowych, przez rytuały ochronne i oczyszczające, aż po zaawansowane praktyki magii ceremonialnej – pozwolą ci realnie odczuć przepływ energii, wzmocnić własną aurę i świadomie kształtować codzienne doświadczenia. Nauczysz się rozpoznawać przeciążenie energetyczne, chronić się przed niekorzystnymi wpływami i budować stabilne, etyczne fundamenty swojej praktyki.

Oczekujesz realnych rezultatów?

Dzięki tej książce zbudujesz własną, spójną praktykę magiczną dopasowaną do twojego temperamentu. Nauczysz się projektować zaklęcia ochronne, wzmacniać amulety i talizmany, podnosić wibracje oraz bezpiecznie oczyszczać przestrzeń i ciało energetyczne. Otrzymasz narzędzia wspierające zdrowie, równowagę emocjonalną i poczucie spełnienia. Wzmocnisz intuicję, zrozumiesz działanie magicznych symboli i przeniesiesz magię ceremonialną do codziennego życia.

Przebudź moc eteru – zamień subtelą energię w zdrowie, siłę i spełnienie

Więcej o książce na stronie [wydawcy](#)

Książkę możesz kupić w [sklepie](#)